

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB22 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB22 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb22-txt-shoot-n89.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB22:89

#

En egen Vanskelighed.

Det hedder dersom Du har de jordiske Goder o: D:, da glæd Dig derved – men, siger Præsten, Du skal tillige betænke, at de hvert Øieblik kunne tages fra Dig, og siger Præsten, denne Betragtning skal hjælpe Dig til den sande Nydelse.

Her er igjen noget Bagvendt. Dersom nemlig et Msk. virkelig kunde fastholde, at alt Det, han menneskeligt glæder sig ved, kan fratages ham hvert Øieblik, dersom han virkelig hvert Øieblik kan fastholde det: saa er han væsentligen »Aand,« og saa vil i samme Øieblik egl. disse jordiske Goder ingen Betydning have for ham.

Præsten tager her som sædvanligt den høiere Bestemmelse, lader som var det at blive »Aand« ganske ligefrem et Gode, istedetfor at det kun aandelig forstaaet er et Gode, og et Gode, som derfor vi Msker, som endnu ikke ere blevne Aand, egl. gyse tilbage [for].

At det lader sig gjøre paa een Gang at være Aand (i ethvert Øieblik at kunne forstaae, at Det, jeg msklig glæder mig ved, hvert Øieblik kan tages fra mig) og saa dog kunne ret glæde sig derved: det er et moderne Paafund, til Grund for hvilket ligger, at man aldrig existentielt gjør Alvor af med at fastholde den Tanke at i ethvert Øieblik Alt kan tages fra En – og saa kan jo rigtignok den Tanke ikke komme til at forstyrre En i at glædes ved det Jordiske. Den Gang man gjorde Alvor af med det at blive Aand, da viste Conseqventsen sig ogsaa strax, at hele det Jordiske tabte sig for En.

Skal vi, som vi nu tildags lever, være sande for Gud, maae vi tale saaledes: jeg forstaaer nok, at det at blive Aand er egl. Fordringen, men kunde jeg ikke ved en lille Indulgents, som Naade faae Lov til ikke at lade slige Tanker komme mig altfor nær, thi jeg vilde saa gjerne barnligt glæde mig ved det Jordiske, og Herre Gud, jeg gjør mig jo ikke stærkere end jeg er, jeg er kun et Barn.

#